

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД ХЕРСОНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

вул.Театральна,18, м. Херсон, 73000,
тел./0552/26-47-84, 49-31-78, факс 49-31-78, веб сторінка: ks.arbitr.gov.ua/sud5024/

ПОСТАНОВА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

17 вересня 2019 року

м. Херсон

Справа № 923/266/19

Господарський суд Херсонської області у складі судді Немченко Л.М., за участю секретаря судового засідання Степанової Н.Д. розглянувши справу за заявою кредитора: Головного управління Державної фіскальної служби у Херсонській області, Автономній Республіці Крим та м.Севастополі, (пр-т Ушакова, 75, м. Херсон, 73026, ідентифікаційний номер 39394259) до боржника: Комунального підприємства "Дніпровський" Виконавчого комітету Херсонської міської ради (73000, м. Херсон, вул. Кримська, 94, код ЄДРПОУ 34786235) про визнання банкрутом за участю учасників судового процесу: від кредитора ГУ Державної фіскальної служби у Херсонській області, Автономній Республіці Крим та м. Севастополі - Гордієнко Є.В., представник, довіреність № 3411/9/21-22-10-04-07 від 20.03.2019; від боржника: Топчу Л.О., т.в.о.директора, розпорядження міського голови № 506-к від 23.08.2018; арбітражний керуючий Тимофєєва Т.П.: не прибув.

В С Т А Н О В И В:

Ухвалою від 07.05.2019 порушено провадження у справі про банкрутство КП "Дніпровський" виконавчого комітету Херсонської міської ради.

Ухвалою суду від 30.08.2019 затверджено реєстр вимог кредиторів, призначено збори кредиторів, зобов'язано учасників провадження утворити комітет кредиторів та вирішити питання, що віднесені до його компетенції, надати пропозиції щодо подальших процедур у справі.

До господарського суду надійшло клопотання від розпорядника майна про визнання боржника банкрутом, відкриття ліквідаційної процедури. Від Головного управління Державної фіскальної служби у Херсонській області, Автономній Республіці Крим та м. Севастополі (голови комітету кредиторів) надійшло клопотання про призначення ліквідатором банкрута арбітражного керуючого Тимофєєвої Тетяни Петрівни у відповідності до протоколу комітету кредиторів від 09.09.2019.

В судовому засіданні представник кредитора та розпорядник майна підтримали заявлені клопотання з мотивів нездатності боржника відновити свою господарську діяльність, припиненням підприємницької діяльності, відсутністю матеріальної бази та трудових ресурсів для підприємництва.

Заслухавши голову комітету кредиторів, представника боржника, дослідивши матеріали справи, суд прийшов до висновку про задоволення клопотання розпорядника майна та комітету кредиторів щодо визнання боржника банкрутом з наступних підстав.

У відповідності до ч. 3 ст. 27 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" у підсумковому засіданні господарський суд за пропозицією розпорядника майна боржника та на підставі рішення зборів кредиторів

*23*1764731*1*0*

приймає одне з таких судових рішень:

- ухвалу про введення процедури санації та затвердження плану санації у разі схвалення плану санації боржника зборами кредиторів та погодження його забезпеченими кредиторами в порядку, встановленому статтею 30 цього Закону;

- ухвалу про введення процедури санації та зобов'язання керуючого санацією підготувати план санації у разі відхилення плану санації боржника зборами кредиторів або неподання його боржником;

- постанову про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури;

- ухвалу про припинення провадження у справі про банкрутство;

- ухвалу про продовження строку процедури розпорядження майном та відкладення підсумкового засідання суду в межах граничного строку, визначеного цим Законом.

Боржник є юридичною особою, здійснював підприємницьку діяльність, зареєстрований в ЄДР за ідентифікаційним кодом 3486235, отже, відповідно до положень Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" є суб'єктом банкрутства.

Банкрутством, відповідно до ст. 1 Закону є визнана господарським судом неспроможність боржника відновити свою платоспроможність та задовольнити визнані судом вимоги кредиторів не інакше як через застосування ліквідаційної процедури.

При наявності стану банкрутства боржника відповідно до ст. 37 Закону господарський суд у судовому засіданні за участю сторін приймає постанову про визнання боржника банкрутом і відкриває ліквідаційну процедуру строком на дванадцять місяців.

Банкрутом є боржник, неспроможність якого виконати свої грошові зобов'язання встановлена господарським судом.

Під ліквідацією розуміється припинення суб'єкта підприємницької діяльності, визнаного господарським судом банкрутом, з метою здійснення заходів щодо задоволення в порядку цього Закону вимог кредиторів шляхом продажу його майна.

Відповідно до здійсненого розпорядником майна аналізу фінансово-господарського стану боржника зазначено про відсутність майнових активів, припинення підприємницької діяльності боржника, доходи не отримуються, задовольнити вимоги кредиторів можливо лише через ліквідаційну процедуру, боржник не здатний відновити свою господарську діяльність, процедура санації до боржника не може бути застосована.

Як вбачається з матеріалів справи комітет кредиторів розглянув питання щодо подальшої процедури стосовно боржника та прийняв рішення від 09.09.2019 про звернення до Господарського суду Херсонської області з клопотанням про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури, погоджено кандидатуру ліквідатора.

За таких обставин суд вважає встановленим факт банкрутства боржника, оскільки боржник припинив свою підприємницьку діяльність, доходи не отримує, а задовольнити повністю чи частково визнані судом вимоги кредиторів можливо не інакше як через застосування ліквідаційної процедури.

Підстав для введення процедури санації судом не вбачається, обставин, які дають достатні підстави вважати, що платоспроможність боржника може бути відновлена - відсутні.

Наслідки визнання боржника банкрутом передбачені положеннями ст. 38 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", зокрема, з дня прийняття господарським судом постанови про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури: господарська діяльність банкрута завершується закінченням технологічного циклу з виготовлення продукції у разі можливості її продажу за виключенням укладення та виконання договорів, що мають на меті захист майна банкрута або забезпечення його збереження (підтримання) у належному стані, договорів оренди майна, яке тимчасово не використовується, на період до його продажу в процедурі ліквідації тощо; строк виконання всіх грошових зобов'язань банкрута вважається таким, що настав; у банкрута не виникає жодних додаткових зобов'язань (у

2

тому числі зі сплати податків і зборів (обов'язкових платежів)), крім витрат, безпосередньо пов'язаних із здійсненням ліквідаційної процедури; припиняється нарахування неустойки (штрафу, пені), процентів та інших економічних санкцій за всіма видами заборгованості банкрута; відомості про фінансове становище банкрута перестають бути конфіденційними чи становити комерційну таємницю; продаж майна банкрута допускається в порядку, передбаченому цим Законом; скасовується арешт, накладений на майно боржника, визнаного банкрутом, чи інші обмеження щодо розпорядження майном такого боржника. Накладення нових арештів або інших обмежень щодо розпорядження майном банкрута не допускається; вимоги за зобов'язаннями боржника, визнаного банкрутом, що виникли під час проведення процедур банкрутства, можуть пред'являтися тільки в межах ліквідаційної процедури протягом двох місяців з дня офіційного оприлюднення повідомлення про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури. Зазначений строк є граничним і поновленню не підлягає. Кредитори, вимоги яких заявлені після закінчення строку, встановленого для їх подання, або не заявлені взагалі, не є конкурсними, а їх вимоги погашаються в шосту чергу в ліквідаційній процедурі; виконання зобов'язань боржника, визнаного банкрутом, здійснюється у випадках і порядку, передбачених цим розділом.

З дня прийняття господарським судом постанови про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури припиняються повноваження органів управління банкрута щодо управління банкрутом та, розпорядження його майном, якщо цього не було зроблено раніше, керівник банкрута звільняється з роботи у зв'язку з банкрутством підприємства, а також припиняються повноваження власника (власників) майна банкрута.

З метою виявлення кредиторів з вимогами за зобов'язаннями боржника, визнаного банкрутом, що виникли під час проведення процедур банкрутства, здійснюється офіційне оприлюднення повідомлення про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури.

Відповідно до ч. 1 ст. 40 Закону у постанові про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури господарський суд призначає ліквідатора банкрута з урахуванням вимог, установлених цим Законом, з числа арбітражних керуючих, якщо інше не передбачено цим Законом.

Згідно ст. 114 Закону кандидатура арбітражного керуючого для виконання повноважень ліквідатора визначається судом за клопотанням комітету кредиторів.

Для призначення ліквідатором у цій справі комітетом кредиторів було прийнято рішення про призначення арбітражного керуючого Тимофєєвої Т.П.. Арбітражний керуючий Тимофєєва Т.П. заявила про свою готовність виконувати зазначені повноваження.

Розпорядник майна Тимофєєва Т.П. звернулася до суду з клопотанням щодо стягнення з ініціюючого кредитора грошової винагороди арбітражного керуючого (розпорядника майна) та витрат арбітражного керуючого (розпорядника майна) по справі про банкрутство КП "Дніпровський" за період з 07.05.2019 по 17.09.2019 на загальну суму 36 497 грн. та просила винести ухвалу про затвердження звіту про нарахування і виплату грошової винагороди, здійснення та відшкодування витрат арбітражного керуючого Тимофєєвої Т.П. - розпорядника майна у справі про банкрутство №923/266/19 боржника - КП «Дніпровський» за період 07.05.2019 по 17.09.2019.

Своє клопотання обґрунтовує арбітражний керуючий наступним.

Ухвалою господарського суду Херсонської області підсумкове засідання, на якому буде розглядатись питання щодо подальшої судової процедури у справі, призначене на 17.09.2019.

Відповідно до ч. 7 ст. 115 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», розпорядник майна звітує про нарахування та виплату грошової винагороди арбітражного керуючого, здійснення та відшкодування його витрат на першому засіданні комітету кредиторів, а також за результатами процедури розпорядження майном боржника.

На виконання вимог ч. 7 ст. 115 Закону, 09.09.2019 відбулись збори комітету кредиторів, на яких розглянуте питання з погодження/схвалення звіту про нарахування і виплату грошової винагороди арбітражного керуючого Тимофєєвої Т.П. - розпорядника майна КП «Дніпровський» за період з 07.05.2019 по 17.09.2019 (звіт № 1199/12/19 від 09.09.2019).

Однак, за результатами розгляду наданого звіту, ініціюючим кредитором прийняте рішення не погоджувати/не схвалювати зазначений звіт у зв'язку з тим, що відповідно до п.2 ст.22 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» процедура розпорядження майном боржника вводиться строком на 115 календарних днів, у зв'язку з чим в кошторисі Головного управління ДФС у Херсонській області на 2018 рік, закладено суми відшкодування грошової винагороди арбітражним керуючим за виконання повноважень розпорядника майна у визначений Законом строк (115 календарних днів).

Зазначене рішення суперечить вимогам ст. 115 Закону та порушує право арбітражного керуючого на оплату наданих послуг, встановлене ст.ст. 98 та 115 Закону.

Слід додатково зауважити, що Законом визначене право арбітражного керуючого на отримання грошової винагороди за весь період виконання відповідних повноважень (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора).

При цьому, сталою судовою практикою встановлено, що відповідно до Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" визначення джерела оплати послуг розпорядника майна не ставиться в залежність від майнового стану ініціюючого кредитора у справі про банкрутство, правового статусу кредитора (особа заснована на приватній чи державній формі власності, державний орган, громадська організація тощо) та від джерел фінансування того чи іншого кредитора.

Так, відповідно до звіту №1199/12/19 від 09.09.2019, складеного за результатами процедури розпорядження майном боржника та з чітким дотриманням вимог ст. 115 Закону, за період з 07.05.2019 по 17.09.2019 арбітражним керуючим Тимофєєвою Т.П. нарахована грошова винагорода за виконання повноважень у справі №923/266/19 у загальній сумі 36 497 грн. Розрахунок нарахованої грошової винагороди:

оплата послуг арбітражного керуючого $4173 \times 2 = 8346$ грн. кожний місяць;

травень -25 днів: $8346/31 \times 25 = 6730$ грн.;

червень-серпень включно 8346 грн. $\times 3 = 25\,038$ грн.;

вересень: 17 днів : $8346/30 \times 17 = 4729$ грн.

разом 36497 грн.

Грошова винагорода нарахована за період з дати призначення арбітражного керуючого розпорядником майна у справі й до дати проведення підсумкового засідання Господарського суду Херсонської області, на якому має бути визначене питання щодо подальшої судової процедури по справі про банкрутство КП «Дніпровський» у відповідності до вимог ст. 115 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (враховуючи, що право вимоги грошової винагороди виникає в арбітражного керуючого в останній день кожного календарного місяця виконання ним повноважень).

Станом на 17.09.2019 грошова винагорода арбітражному Тимофєєвій Т.П. за виконання повноважень розпорядника майна у справі жодного разу не сплачувалась.

Суд за результатами розгляду клопотання прийшов до висновку про його задоволення, виходячи із наступного. Як вбачається із пункту 7 резолютивної частини ухвали Господарського суду Херсонської області від 07.05.2019 у справі № 923/266/19 господарським судом встановлено арбітражному керуючому Тимофєєвій Т.П. оплату послуг за виконання повноважень розпорядника майна в розмірі двох мінімальних заробітних плат за кожний місяць виконання повноважень розпорядника майна за рахунок заявників, шляхом авансування ними коштів відповідно до законодавства.

Відповідно до ст. 3-1 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" надання послуг професійного арбітражного

керуючого відбувається на платній основі.

Частиною 4 статті 3-1 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" встановлено, що арбітражний керуючий має право отримувати винагороду в розмірі та порядку, передбачених цим законом.

Відповідно до ст. 1 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор) - фізична особа, яка має ліцензію, видану в установленому законодавством порядку, та діє на підставі ухвали господарського суду. Ліквідатор - фізична особа, яка відповідно до рішення господарського суду організовує здійснення ліквідаційної процедури боржника, визнаного банкрутом, та забезпечує задоволення визнаних судом вимог кредиторів у встановленому цим Законом порядку.

Відповідно до частини 1 статті 98 Закону про банкрутство, арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор) користується усіма правами розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора відповідно до законодавства, у тому числі має право отримувати винагороду в розмірі та порядку, передбачених цим Законом.

Порядок сплати грошової винагороди арбітражного керуючого та відшкодування його витрат, понесених під час виконання повноважень у справі про банкрутство, визначено положеннями статті 115 Закону про банкрутство.

Відповідно до частин 1, 2 статті 115 Закону про банкрутство, арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор) виконує повноваження за грошову винагороду. Грошова винагорода арбітражного керуючого за виконання повноважень розпорядника майна визначається в розмірі двох мінімальних заробітних плат за кожний місяць виконання ним повноважень або в розмірі середньомісячної заробітної плати керівника боржника за останні дванадцять місяців його роботи до порушення провадження у справі про банкрутство, якщо такий розмір перевищує дві мінімальні заробітні плати. Розмір грошової винагороди арбітражного керуючого за виконання повноважень розпорядника майна не може перевищувати п'яти мінімальних заробітних плат за кожний місяць виконання ним повноважень.

Право вимоги грошової винагороди виникає в арбітражного керуючого в останній день кожного календарного місяця виконання ним повноважень розпорядника майна боржника.

Частиною 4 статті 115 Закону про банкрутство витрати арбітражного керуючого, пов'язані з виконанням ним повноважень у справі про банкрутство, відшкодовуються в порядку, передбаченому цим Законом, крім витрат на страхування його відповідальності за заподіяння шкоди внаслідок неумисних дій або помилки під час виконання повноважень розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора, а також витрат, здійснення яких безпосередньо не пов'язане з виконанням ним повноважень у справі про банкрутство, і витрат, пов'язаних з виконанням таких повноважень у частині, в якій зазначені витрати, що перевищують регульовані державою ціни (тарифи) на відповідні товари, роботи, послуги чи ринкові ціни на день здійснення відповідних витрат або замовлення (придбання) товарів, робіт, послуг.

Сплата грошової винагороди арбітражному керуючому (розпоряднику майна) та відшкодування витрат за виконання ним повноважень здійснюється шляхом її авансування заявником (кредитором або боржником) у розмірі, зазначеному у цій частині. Сума авансового платежу вноситься на депозитний рахунок нотаріуса та виплачується арбітражному керуючому (розпоряднику майна) за кожний місяць виконання ним повноважень розпорядника майна.

Ініціюючим кредитором не здійснено авансування та не сплачено арбітражному керуючому грошової винагороди та не відшкодовано витрати за виконання ним повноважень розпорядника майна, що стало причиною звернення арбітражного керуючого Тимофесевій Т.П. до суду із даним клопотанням про стягнення з ініціюючого кредитора грошової винагороди та витрат по справі за виконання повноважень розпорядника майна

КП "Дніпровський" у сумі 36 497 грн. - грошова винагорода арбітражного керуючого (розпорядника майна).

Крім того, статтею 43 Конституції України встановлено, що кожен має право на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується. Кожен має право на належні, безпечні і здорові умови праці, на заробітну плату, не нижчу від визначеної законом. Право на своєчасне одержання винагороди за працю захищається законом.

При цьому, відсутність виробничої діяльності боржника, відсутність майна у боржника або ж відсутність інших джерел для покриття витрат на оплату послуг арбітражного керуючого слід вважати, як примушування до безоплатної праці, що забороняється та прирівнюється до рабства в контексті ст.4 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод від 04.11.1950 р., а також інших міжнародних правових актів, та суперечить ст.43 Конституції України.

Слід зазначити, що розпорядник майна не є кредитором у даній справі та особою, яка заінтересована в банкрутстві та ліквідації КП "Дніпровський", а відтак вимоги по виплаті грошової винагороди розпорядника майна безпідставно залишати без задоволення та вважати погашеними відповідно до Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом".

Згідно з ст. 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, кожен, чий права та свободи, визнані в цій Конвенції, було порушено, має право на ефективний засіб юридичного захисту в національному органі, навіть якщо таке порушення було вчинене особами, які здійснювали свої офіційні повноваження.

Широке тлумачення Європейським судом з прав людини даної норми покладає на суд обов'язок захистити право особи (по даній справі конституційне право розпорядника майна на оплату праці) в такий спосіб, щоб порушене, не визнане або оспорюване право отримало ефективний та справедливий спосіб захисту.

Підхід до інтересу кредитора при вирішенні питання про стягнення оплати послуг розпорядника майна має відповідати положенням не лише Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", але й міжнародним правовим актам, забезпечувати в такий спосіб єдиний підхід до застосування положень закону про банкрутство, втілювати принципи правової визначеності та верховенства права.

В силу ч.1 ст.4 ГПК України, господарський суд вирішує господарські спори на підставі Конституції України, цього Кодексу, інших законодавчих актів України, міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави (ст. 3 Конституції України), права і свободи людини і громадянина, закріплені цією Конституцією, не є вичерпними. Конституційні права і свободи гарантуються і не можуть бути скасовані (ст. 22 Основного Закону).

Па підставі ст. 43 Конституції України, кожен має право на належні, безпечні і здорові умови праці, на заробітну плату, не нижчу від визначеної законом. Право на своєчасне одержання винагороди за працю захищається законом.

Таким чином, норми Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", які визначають право арбітражного керуючого на оплату послуг, надання яких в рамках даної справи не заперечувалось, конкретизують положення Основного Закону, є правовою підставою для отримання арбітражним керуючим винагороди за виконану роботу.

Законом України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" передбачена певна сукупність дій, яку необхідно вчинити розпоряднику майна в ході відповідної судової процедури, що застосовується до боржника.

Як вбачається з матеріалів справи, підсумкового звіту розпорядника майна арбітражним керуючим Тимофєєвою Т.П. в статусі розпорядника майна КП "Дніпровський" вчинено ряд дій та заходів у відповідності з вимогами Закону України

4

"Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом".

При цьому будь-які скарги чи заперечення з боку кредитора у справі, інші обставини, які б свідчили про неналежне виконання розпорядником майна своїх повноважень, в матеріалах справи відсутні.

Таким чином, арбітражний керуючий Тимофеевій Т.П. має право на оплату грошової винагороди та на відшкодування витрат за здійснення повноважень арбітражного керуючого (розпорядника майна) у справі за рахунок майна (коштів) ініціюючого кредитора.

Статтею 169 ГПК України встановлено, що при розгляді справи судом учасники справи викладають свої вимоги, заперечення, аргументи, пояснення, міркування щодо процесуальних питань у заявах та клопотаннях, а також запереченнях проти заяв і клопотань. Заяви, клопотання і заперечення подаються в письмовій або усній формі. У випадках, визначених цим Кодексом, або на вимогу суду заяви і клопотання подаються тільки в письмовій формі. Заяви, клопотання і заперечення подаються та розглядаються в порядку, встановленому цим Кодексом. У випадках, коли цим Кодексом такий порядок не встановлений, він встановлюється судом.

Частиною 1 ст. 73 ГПК України встановлено, що доказами є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи.

Керуючись ст.ст. 27, 37-40 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", ст.ст. 232, 238, 240 ГПК України, суд

п о с т а н о в и в:

1.Припинити процедуру розпорядження майном боржника Комунального підприємства "Дніпровський" виконавчого комітету Херсонської міської ради та повноваження розпорядника майна арбітражного керуючого Тимофеевої Тетяни Петрівни.

2.Визнати Комунальне підприємство "Дніпровський" Виконавчого комітету Херсонської міської ради (вул. Кримська, 94 м. Херсон, 73000, код ЄДРПОУ 34786235) банкрутом.

3.Відкрити ліквідаційну процедуру щодо банкрута Комунального підприємства "Дніпровський" виконавчого комітету Херсонської міської ради.

4.Призначити ліквідатором банкрута арбітражного керуючого Тимофееву Тетяну Петрівну (свідоцтво № 1569 від 18.07.2013, поштова адреса: 54042, м. Миколаїв, вул. Скороходова, буд. 60 кв.1).

5.Ліквідатору забезпечити виконання вимог, передбачених ст.ст.38, 41 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", звіт та ліквідаційний баланс подати суду.

6.Оприлюднити на офіційному веб-сайті Вищого господарського суду України оголошення про визнання боржника банкрутом, текст якого додається.

7.Затвердити звіт розпорядника майна Тимофеевої Тетяни Петрівни про нарахування 36497 грн.

8.Стягнути з ініціюючого кредитора - Головного управління ДФС у Херсонській області, Автономній Республіці Крим та м. Севастополі (пр-т.Ушакова, 75, м. Херсон, 73026, код ЄДРПОУ 39394259) на користь арбітражного керуючого Тимофеевої Тетяни Петрівни (свідоцтво № 1569 від 18.07.2013, поштова адреса: 54042, м. Миколаїв, вул. Скороходова, буд. 60 кв.1) за виконання арбітражним керуючим Тимофеевою Т.П. повноважень розпорядника майна у справі №923/266/19 про банкрутство Комунального підприємства "Дніпровський" в період з 07.05.2019 по 17.09.2019, заборгованість на загальну суму 36 497 грн. (тридцять шість тисяч чотириста дев'яносто сім) грн. - грошова винагорода арбітражного керуючого (розпорядника майна) Тимофеевої Т.П.

9. Видати наказ.

10. Призначити судові засідання на 22 листопада 2019 року о 10:00, яке відбудеться в приміщенні Господарського суду Херсонської області за адресою: м. Херсон, вул. Театральна, 18, зал судових засідань № 209 (2 поверх).

11. Постанову надіслати: кредиту; боржнику, ліквідатору, Головному управлінню юстиції у Херсонській області, Державному реєстратору, Головному управлінню статистики у Херсонській області, всім учасникам провадження.

За приписами п. 4 статті 8 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" постанова про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури, прийняті господарським судом у справі про банкрутство, набирає законної сили з моменту її прийняття.

Повний текст постанови оформлено і підписано 23.09.2019

Суддя

Handwritten signature

Л.М. Немченко

